

Εκδηλώσεις – Δράσεις για το «Έτος Καζαντζάκη»

1. (01/04/2017) Ομιλία με θέμα την υπαρξιακή προσέγγιση του έργου του Νίκου Καζαντζάκη από τον κ. Howard Dossor στο Gleebooks, Glebe, πλαισιωμένη από σύντομες τοποθετήσεις των Δρ Βασίλη Αδραχτά και Δρ Zdenko Zlatar. Στην εκδήλωση, η οποία ήταν ενταγμένη στο πλαίσιο του Ελληνικού Φεστιβάλ της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας NNO, συμμετείχε και ο Κρητικός Σύλλογος Σύδνεϋ & NNO.

2. (06/05/2017) Ομιλία του Καθηγητή Δρ Zdenko Zlatar στο Gleebooks, Glebe, με θέμα *The Poetics of Exile: Kazantzakis and El Greco*.

3. (26/09/2017) Ομιλία του Δρ Βασίλη Αδραχτά στο πλαίσιο του «Φιλοσοφικού Συμποσίου» της Τμήματος «Πλάτων» της ΑΧΕΠΙΑ NNO με θέμα *Πλάτωνας και Καζαντζάκης: στα χνάρια του κοσμοελληνισμού* (8:00 μμ στην αίθουσα της ΑΧΕΠΙΑ NNO).

4. (28/09/2017, 6:00-9:00 μμ) Ομιλία του Δρ Βασίλη Αδραχτά στο Hellenic Club Canberra με θέμα *The Odyssey of Nikos Kazantzakis: From Life to Poetry Back to Life*. Μετά την ομιλία θα γίνει προβολή του ντοκιμαντέρ 33,333 *The Odyssey of Nikos Kazantzakis* σε σκηνοθεσία του κ. Μένιου Καραγιάννη (παραγωγής 2016).

5. (22/11/2017, 7:00-8:30 μμ) Ομιλία του κ. Γιώργου Στασινάκη (Προέδρου της Διεθνούς Συντονιστικής Επιτροπής της ΔΕΦΝΚ) στην αίθουσα της ΑΧΕΠΙΑ NNO με θέμα *Η ελληνικότητα του Νίκου Καζαντζάκη*. Η εκδήλωση θα γίνει με τη συνεργασία του Κέντρου Ελληνικής Λογοτεχνίας και Ποίησης «Κωστής Παλαμάς» και του Τμήματος «Ανατολή» της ΑΧΕΠΙΑ NNO.

6. Σεμινάριο «*Νίκος Καζαντζάκης 2017*» με θέμα *Nikos Kazantzakis: A Greek Writer, A Global Thinker*. Το σεμινάριο θα διαρκέσει για 4 συνεχόμενες εβδομάδες και θα το συντονίσει ο Δρ Βασίλης Αδραχτάς. Προσεχώς θα ανακοινωθούν οι ημερομηνίες, η ώρα και ο χώρος διεξαγωγής του σεμιναρίου.

7. Δύο προβολές ντοκιμαντέρ σχετικά με τη ζωή και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη. Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν προσεχώς.

8. Έκδοση δίγλωσσου συλλογικού τόμου μέσα στον μήνα Νοέμβριο με κείμενα των Δρ Βασίλη Αδραχτά, Δρ Zdenko Zlatar, Δρ Walter Lulich και κ. Γιάννη Θεοδωρίδη. Ο τόμος αυτός, με τίτλο *In Memoriam: Nikos Kazantzakis (1883-1957)*, θα αποτελέσει την πρώτη εκδοτική δράση του Τμήματος Σύδνεϋ της ΔΕΦΝΚ.

-1957): 60 χρόνια μετά...

κό και συνάμα τραγικό. Πρόκειται για ένα έργο στο οποίο η ένταση της ελληνικής τραγικότητας κοινώνησε το μαρτύριο της χριστιανικής ευθύνης για να φτάσει στο αίτημα της πανανθρώπινης δικαίωσης. Η τελευταία συνιστά για τον Καζαντζάκη το μεγάλο στοίχημα του Θεού, το μόνο πεδίο στο οποίο η όποια θεολογία έχει πια νόημα. Και το πεδίο αυτό δεν είναι άλλο από το πεδίο της πράξης, της αυτόνομης πράξης μέσα στον ιστορικό χρόνο, που ανεβάζει τον πήχη του ανθρωπισμού μας εκεί όπου οι ανταμοιβές ή οι προσδοκίες παύουν να λειτουργούν κατασταλτικά ή συγκινησιακά. Με απλά λόγια, ο Καζαντζάκης ήταν ένας άνθρωπος από το μέλλον, ένας προφήτης του μεγαλείου που ο άνθρωπος πρέπει να απεργαστεί μέσα στην ουτιδανότητα της ύπαρξής του...

«Ασκητική», «Οδύσεια», «Ο Φτωχούλης του Θεού», «Βούδας», «Ελευθερία ή Θάνατος», «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται», «Ο Τελευταίος Πειρασμός», «Αναφορά στον Γκρέκο». Ο Καζαντζάκης ξεκινά και επιστρέφει διανύοντας πάντα την ίδια ατραπό: άσκηση, αναζήτηση, απάρνηση, αταραξία, αντίσταση, ανάβαση, ανθρωπιά, απολύτρωση... μία σειρά από Α που καταλήγουν στο Ω της ζωής. Το έργο του δεν αποβλέπει σε αναγνώστες αντίθετα, αποσπά αναγνώστες από το εκμαυλιστικό θέμα της τρέχουσας συγκυρίας. Εκεί που σήμερα διατυμπανίζεται η σχετικότητα των πάντων –και κατ' επέκταση η απαξίωσή τους– ο Καζαντζάκης

ορθώνει την απολυτότητα του μηδενός, μία απολυτότητα που απαιτεί πάραυτα τη δημιουργική παρέμβαση του ενός, του καθενός. Αναμφίβολα, το μήνυμά του είναι ενοχλητικό –παρενοχλητικό, θα έλεγα– ελεγκτικό και απόλυτο, αλλά τόσο η συγκυρία η γενική όσο και η ειδική, τουτέστιν, η ελληνική, δεν έχουν ανάγκη από μισόλογα και θολούρα αλλά από σταράτες και ευθύβολες αλήθειες. «Οι καιροί ου μενετοί», γι' αυτό και ο Καζαντζάκης είναι ίσως πιο επίκαιρος από ποτέ...

Πέρα από την ανθρωπιστική προοπτική του καζαντζακικού έργου υπάρχει για εμάς τους νεοέλληνες και μία άλλη, την οποία θα ονόμαζα κοσμοελληνική. Το εκπληκτικό μάλιστα είναι ότι η κοσμοελληνική προοπτική του Καζαντζάκη υπηρέτηθηκε μέσα από τη συνεπή, συστηματική και γονιμοποιό αντιμετώπιση του με την ελληνική γλώσσα. Κατάφερε να συγκροτήσει ένα γλωσσικό σώμα με κύτταρα παρμένα απ' όλη τη διαχρονία της ελληνικής και την ίδια στιγμή το ίδιο αυτό σώμα δεν δίστασε να το διαρρήξει απλώνοντας το φως του προς πάσα κατεύθυνση. Ο Καζαντζάκης δεν είναι παγκόσμιος ή οικουμενικός Έλληνας, επειδή το έργο του έχει απήχηση διεθνώς. Όχι! Είναι πρωτίστως και κυρίως τέτοιος, διότι είναι εκείνος ο νεοέλληνας που κατάφερε να βγάλει μέσα από το νεοελληνικό εκείνη την Ελλάδα που μπορεί να γίνει η ψυχή ενός ξεψυχισμένου κόσμου...